

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 8. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miesiącu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ulica Wałowa 1. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 55 ct. W miesiącu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drudzy 80 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inserty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“
wynosi:

W miejscu za II. półrocze: 6 złr., za III. ćwierćrocze: 3 złr., miesięcznie 1 złr.

Pocztą za II. półrocze 8 złr., za III. ćwierćrocze 4 złr., miesięcznie 1 złr. 25 ct.

Półroczni abonenci otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ do datki miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct. drudzy 30 ct.

Celem wczesnego ustalenia stopy nakładowej, upraszamy o rychłe nadsyłanie przedpłaty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 16. czerwca.

Rozdwojenie w stronnictwie wiernokonstytucyjnym, które w ubiegłym roku w skutek śmiałego wystąpienia frakcyi młodoczeskiej na chwilę było wcale groźnem i obudzało wielkie nadzieje we wszystkich odłamach opozycyi przedlitawskiej, zatarło się zupełnie i w czasie nad wszelkie spodziewanie krótkim. Zaraz po otwarciu nowo wybranej Izby deputowanych ustaliło się przekonanie, że antagonizm pomiędzy obiema frakcyami nie dotknie wcale kwestyi konstytucyjnych i ograniczy się tylko do pewnej różnicy zdań w sprawach wyznaniowych i ekonomicznych. W toku rozpraw parlamentarnych rzeczywistość przeświadczyła tę nadzieję, bo klub postępowy tak zgodnie działał z klubem lewicy, że z każdym dniem słabła podstawa jego samo istniej organizacji. Odezwa dr. Koppa o zjeździe deputowanych wiernokonstytucyjnych w Krems stanowi jeszcze dalszy postęp na drodze tak stanowczego przekształcenia stosunków. Odezwa wprost zastrzega się przeciw podnoszeniu różnic w zapamiętaniach frakcyjnych a przebieg zjazdu pewnie nie sprzeciwi się temu życzeniu. Stronnictwo wiernokonstytucyjne samo wyznaje, że jeszcze nie zupełnie ustaliło swoje panujące stanowisko polityczne, i że jeszcze nie jedno zadanie pozostaje mu do spełnienia. W obec takiego zeznania solidarność i najściślejsza łączność frakcyi będzie hasłem powszechnem.

Sejm węgierski daje dowody niezmordowanej pracowitości, bo w załatwieniu spraw nie okazuje żadnego pośpiechu, który w dzisiejszej porze mógłby liczyć na pewne usprawiedliwienie. Do zadań parlamentarnych, nad którymi już obecnie pracuje izba, przybędą w krótkie nowe projekty kolejowe. Obrady w pełnej izbie nad nową wyborczą rozpoczną się daleko później aniżeli pierwotnie przypuszczano. Centralna komisya stara się pogodzić ze sobą różnorodne zdania wyrażone w referatach sekcji ale to w żaden sposób nie zapobiegnie wznowieniu różnic w pełnej Izbie.

Rząd pruski bardzo energicznie wystąpił przeciw socyalistom nie objawiając wcale pobudek, które skłoniły go do zarządzenia tak ścisłych rewizyi domowych. Lassaliści przewidują jeszcze dalsze kroki nieprzyjemne i dlatego przenoszą siedzibę ogólnego stowarzyszenia robotników niemieckich z Berlina do Bremy. Rząd musiał

mieć ważne powody do takiej zmiany taktyki, bo w przeciwnym razie nie byłby niepotrzebnie wywoływał tak ożywionej agitacyi. Socjaliści wyzyskują skwapliwie wszelkie podobne zamachy na ich działalność i w roli prześladowanych ofiar jedną własnym dążnościom więcej zwolenników. I teraz także naczelnik socyalistów korzysta z zarządzeń rządowych i w gorącej odezwie zachęca swoich zwolenników do wytrwałości i dalszej walki.

Dzienniki republikańskie walczą w tej chwili z Bonapartystami najcięższą ale nie bardzo szczęśliwą bronią. Powtarzają bowiem równocześnie uchwałę Zgromadzenia narodowego w Bordeaux z dnia 1. marca 1871 usuwającą dynastję napoleońską od tronu francuskiego. Przykre to niezawodnie wspomnienie dla stronnictwa cesarskiego ale kto wie, czy nie jest więcej szkodliwem dla republikańców aniżeli dla Bonapartystów. Obalać tron i burzyć istniejący porządek rzeczy, umieli Francuzi zawsze, ale nigdy nie działali z tak wielką lekkomyślnością jak w r. 1870, czego najlepszym dowodem jest właśnie uchwała powyżej wspomniana. Zdetronizowano dynastję i zepchnięto na nią odpowiedzialność za klęskę wojenną a dwa lata później większość przekonaawszy się o własnej niezdolności do prowadzenia steru, musiała spokojnie patrzeć na powrót otwartych zwolenników bonapartyzmu do różnych władz i urzędów. Dziś upłynął zaledwie trzeci rok od marcowej uchwały Zgromadzenia narodowego a rozprężenie dochodzi do rozmiarów prawdziwie hiszpańskich i powrót cesarstwa wydaje się już nawet najzagrożalszym republikańcom ewentualnością wcale niewykluczoną.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Austria - Węgry. Odezwa dr. Koppa w sprawie zjazdu niemieckiego w Krems tak opiewa: Gdy przed trzema niespełniala ciężko zagrożone były wszystkie nasze, tak ciężko okupione zdobycze, gdy niebezpieczeństwo groziło niemieckiej narodowości w Austrii a nawet naszej konstytucyi, jedynej silnej podwaliny naszych dążeń, kilkaset wiernokonstytucyjnych mężów z całej niższej Austrii przybyło do St. Pölten na moje zaproszenie, ażeby zawrzeć silny związek przeciw silnemu nieprzyjacielowi i zobowiązać się do dzielnego oporu. Podobnie stało się w innych krajach kołonnych i po upływie zaledwie trzech miesięcy przeciwnicy nasi w chwili, gdy przygotowywali już stanowczy cios, zostali obaleni a na ich miejsce powstało ministerstwo wiernokonstytucyjne. Ale to hasło walki dane w St. Pölten nie miało na celu jedynie chwilowego oporu wobec bezpośredniego zagrożenia niebezpieczeństwa, lecz wzywało także do wzmocnienia, dalszego rozwoju i urzeczywistnienia naszych ustaw zasadniczych państwa. W obec naszych nieustalonych stosunków stagnacya jest synonimem reakcyi. Uznało to także ministerstwo następujące po hr. Hohenwarie, które według trwałego wyrażenia się ministra-prezydenta oddało nam napowrót schowaną konstytucję. Przez zaprowadzenie bezpośrednich wyborów Rada państwa uwolniona została od wpływu chwytliwych usposobień i zmiennych większości sejmowych. Stała się ona reprezentacją państwa, jej członkowie wybierani są bezpośrednio przez obywateli wprawdzie są bezpośrednio na grupy podzielonych, zostają jeszcze ciągle na grupy podzielonych, zostają w bezpośredniej styczności z wyborcą. Stronnictwo ma obowiązkiem utrzymywać tę styczność, wszelkim sposobem ją wzmocniać i jak najczęściej odświeżać a tem samym wpajać zawsze w wyborców i wybrańców to przeświadczenie, że ich siła opiera się tylko na tej styczności. Zgubnem złudzeniem byłoby mniemanie, że gdy przeciwnicy nasi nie panują w Radzie państwa, konstytucya i postęp są już zabezpieczone, że współudział ludu w spełnieniu wielkich zadań ekonomicznych i cywilizacyjnych kończy się na dokonaniu wyborów do Ra-

dy państwa. Nasi przeciwnicy są niezmordowani w otwartej i skrytej walce; bądźmy i my takimi. Temi uwagami powodowane grono członków stronnictwa zaprasza przyjaciół konstytucyi i postępu tak samo jak w St. Pölten bez względu na różnicę zasad frakcyjnych na drugi niższy austriacki zjazd, który tym razem odbędzie się w Krems.

Niemcy. Prasa niemiecka zajęta głównie sprawą rewizyi u socyalistów berlińskich, których papiery zabrane obfity podobno podadzą materiał do wytoczenia procesu nie tylko przeciw powszechnemu niemieckiemu stowarzyszeniu robotników, lecz także przeciw przywódzcom socjalnych demokratów z Eisenach. Prezydent powyższego stowarzyszenia, Hasenclever, ogłasza w dziennikach, że siedzibę stowarzyszenia przeniósł z Berlina do Bremy — i pisze w or ganie swoim *Socialdemokrat*: „Środki policyjne przeciw niemieckiemu stowarzyszeniu robotników stają się z każdym dniem surowsze. Nie traćmy jednak odwagi. Niech nikt nie myśli teraz o żadnym rozdrożeniu i stawmy razem czoło wspólnemu nieprzyjacielowi. Jednomyślnie działanie więcej teraz jest potrzebne niż kiedykolwiek.“

— Dnia 13. b. m. umarł w Berlinie były minister pruski handlu i skarbu von der Heydt, licząc lat 73. Zmarły powołany był w r. 1848 na ministra handlu, i długo utrzymał się w gabinecie, zamienivszy później tę funkcję na tękę skarbu. Był nawet przez czas jakiś prezydentem ministrów. Przechodził on z łatwością z jednego gabinetu do drugiego twierdząc, że polityka nie dotyka go bezpośrednio, zadaniem bowiem jego jest powodzenie handlu i dobry stan finansów. Długi czas wytrwał Heydt w gabinecie Bismarcka, lecz ten nareszcie pozbył się go, obwiniając go zawsze o związki z Manteufflem.

Francya. O zajściach na dworcu kolei żelaznej St. Lazare donoszą z Paryża do *Gaz. Kol.*: „O godzinie 12. w południe 11. b. m. przybyło na dworzec St. Lazare około 150 policyantów z kilkoma *officiers de paix*. Policyanci rozstawili się w kilku punktach i nie stawiali żadnych przeszkód tym, którzy ku dworcowi z ciekawością się cislęli. Ciekawych zgromadziło się tego dnia ogromne mnóstwo. Około pierwszej godziny zaczęli się schodzić deputowani. Republikańskie Rouvier i Perin przybyli pierwsi. Pojeżdżane jakieś indywiduum zbliżyło się zaraz do nich i mówi: „Mamy tu znów tych deputowanych, którzy są sprawcami wszelkich nieporozumień.“ Rouvier zwrócił się do ajenta policyi, który stał obok owego indywiduum i powiedział mu: „Słyszysz Pan, jak znieważają deputowanych.“ Deputowany generał Saussier, który właśnie nadszedł, zawołał: „Organizują tu systematyczne napady na deputowanych.“ Rouvier tymczasem ogłaszał się za oficerem „pokoju“, przed którym chciał wnieść zażalenie na agentów policyi, dopuszczających znieważanie deputowanych. W tej chwili nadszedł Gambetta w towarzysztwie deputowanego Girarda, który, jak wiadomo, denuncyował Zgromadzeniu narodowemu istnienie tajnego rządu bonaparty-stowskiego. Dały się słyszeć okrzyki: „Niech żyje Gambetta! Niech żyje republika! Precz z cesarstwem!“ Na to policyanci wołając: *Circulez Messieurs*, zaczęli pędzić przed sobą zgromadzone tłumy wraz z deputowanymi. Kilku deputowanych reklamowało, lecz policyanci nie zważali na to, a jeden z nich zawołał: „Nadużywacie mandatu aby wyprawiać skandale“, inny znów porwał generała Guillemaut za koltierz a puścił go dopiero, gdy mu tenże oświadczył, że jest generałem i deputowanym. Deputowany Tizard napadnięty został przez jakieś podejrzanego indywiduum, które uknęło dopiero po otrzymaniu potężnego policzka. Tumult zwiększył się coraz bardziej. Ajenci policyi pędzili przed sobą deputowanych Prehat, Gent, Saussier i innych; deputowani Lefevre, de Mahy i Perin stawiali opór, ten ostatni uderzył policyanta w twarz i został wraz z deputowanymi Lefevre i de Mahy aresztowanym, inni dwaj deputowani zostali odprowadzeni na strażnicę, z kąd ich jednak wypuszczono na wstawienie się Alberta Greya, brata byłego prezydenta Izby. Gambetta kupując

bilet jazdy przy kasie był kilka razy insultowany. Po odejściu deputowanych do Wersalu rozeszły się tłumy w spokoju. Aresztowano ośm osób.“

Do tego samego dziennika telegrafują z Paryża pod dniem 12. b. m. „Zajście na dworcu St. Lazare nie wywołało głębszego wrażenia w Paryżu; bądź co bądź są one dowodem, że dalsze utrzymanie dzisiejszego stanu rzeczy jest niemożliwem. W obec tego nabiera pewnej wagi pogłoska, którą od kilka dni kolportują w stolicy a mianowicie, że marszałek Mac-Mahon chce sam prowadzić plebiscyt w sprawie uorganizowania septenatu w razie, gdyby Zgromadzenie narodowe nie chciało samo od siebie tego uczynić. Policya zarządziła wszelkie środki ostrożności. Ogromne mnóstwo policyantów konnych i pieszych, gwardziści miejscy, kirasyerzy i artylerzyści ustawieni zostali w dworcu i koło dworca St. Lazare. Jenerałowi Geslin, komendantowi placu w Paryżu, poruczone dowództwo nad tą strażą bezpieczeństwa. Pomimo że policya prócz podróży nie przypuszczała nikogo na dworzec, zgromadziły się tam dziś 12. b. m. ogromne tłumy publiczności. Gdy Gambetta nadjechał, zaczęto krzyczeć: „Niech żyje Gambetta!“ Na to odpowiedzieli Bonapartyści: „Precz z republika!“ Policya uwięziła wiele osób a między innemi brata deputowanego Adama. Odejście pociągu położyło kres tym zajściom. Zamknięto wiele kawiarni, przyczem aresztowano kilkanaście osób.“

— Z ciekawego sprawozdania *Figara* o zajściu na dworcu St. Lazare w Paryżu, wyjmujemy następujące szczegóły:

„Tym nieustraszonym Bonapartystą, który cały dworzec w ruch wprowadził, jest p. Casanova, były kapitan gwardyi cesarskiej, świadek księcia Piotra Bonapartego w znanym jego procesie a w ostatnich czasach szef poczty gołębiej dziennika *La Liberté*.“

O dwa kroki dalej, odbywała się inna, nader komiczna scena.

Deputowani republikańscy, Edmond Adam i Brisson, nacierali w sposób gwałtowny na dwóch biednych *sergents de ville* za to, że w czas nie pospieszili na pomoc Gambecie.

„Znam ja was, krzyczał Adam, byłem bowiem prefektem policyi. Wy wszyscy jesteście Bonapartystami!“

Brisson zaś wrzeszczał jak opętany: „Zapiszę ja sobie wasze numery, ten tu Nr. 116, z ósmej brigady...“

„Ah tak! — odpowiedział *sergeant de ville* przychodząc do siebie — czy myślicie, że jesteśmy zakładnikami?“

Widzieliśmy, jak ten sierżant, chłop ogromny z brodą, herkuliczną ręką porwał za koltierz chudego jak szczypę Brissona i zaniósł go do strażnicy.

Publiczność wybuchnęła głośnym śmiechem.

Od tej chwili aż do odejścia pociągu panował na dworcu zamęt nie do opisania. Wszędzie awantury, wyzwania, obelgi, pogroźki, — a przecież byli to deputowani, autorowie, publicyści, ludzie wpływowi, którzy mimo to dawali tak smutne widowisko....

Oto wpada mały, czarny człowieczek, z ostrymi rysami twarzy, chwytając Gambettę za rękę i krzyczę: „Jestem Korsykanin, jestem republikanin, nazywam się Grimaldi, pozwól mi pan załatwić dla sprawy z bonapartystami!“

Nieco dalej stoi redaktor dziennika konserwatywnego i słucha spokojnie całej litanii obelżywych wyrazów. Od kogóż to? Od swego najlepszego przyjaciela, który jednak jest republikaninem i w żaden sposób powstrzymać się nie może.

Tam znów kłótnia między deputowanym Ordinaire, a jakimś jegomością z wstążeczką legii honorowej, który głośno oświadcza, że jest bonapartystą. Ordinaire błady jak ściana, dzwoniący zębami przychodzi do przekonania, że nie warto tak stać na jednym miejscu i cofa się do pociągu.

Na szczęście słyszymy świst lokomotywy. W jednej chwili deputowani i dziennikarze wpadają do sali — omal, że nas wszystkich pociąg nie zostawił na dworcu...

— *L'Ordre* pisze o przesłuchaniu hr. de St. Croix, który aresztowany został za obicie Gambetty.

„Pańskie nazwisko?“ pyta komisarz policyi.

„Renouard de St. Croix, licząc lat 34, byłem podporucznikiem w 2 batalionie żuawów gwardii cesarskiej, później szefem batalionu gwardii ruchomej w armii loarskiej. Obecnie bez zajęcia — jestem jednym z tych *négligés*, którzy...”

„Czy to pan uderzył p. Gambettę?”

„Tak jest, to ja obiliem go, i gotów jestem obić go jeszcze, jeżeli mi poda sposobność...”

„A to dlaczego?”

„Ponieważ uważam za obowiązek wszystkich Francuzów, bić w twarz człowieka, który podczas najazdu Prusaków zrobił rewolucję...”

.....Podczas gdy komisarz policyi spisywał te odpowiedzi, pp. Gambetta i hr. Sainte Croix patrzyli sobie *dans le blanc des yeux*, jak to mówią.

„Lecz w jakim celu biłeś pan Gambettę?”

„Chciałem go zmusić do zadaniasatysfakcji — za co? on sam wie najlepiej...”

Pan de Sainte Croix skazany został na sześciomiesięczne więzienie, 200 franków kary i zwrot kosztów procesu.

— Przebieg posiedzenia Izby wersalskiej z 12. b. m. był następujący: Zaraz po otwarciu posiedzenia, wstąpił deputowany Fresneau (*z umiarkowanej prawicy*) na trybunę, a trzymając dziennik *Gaulois* w ręku oświadczył, iż ma zamiar interpelować rząd w sprawie odezwę tego dziennika do straży bezpieczeństwa publicznego. Bonapartyści widocznie niezadowoleni z tego, że członek umiarkowanej prawicy chce przeciw nim wystąpić, poczęli wołać: „Porządek dzienny!” Prezydent Izby Buffet oświadcza, iż nie może bez zezwolenia Izby przystać na zmianę porządku dziennego. Fresneau odpowiada prezydentowi, lecz bonapartyści wszczęli taki hałas, iż nie można było dosłyszeć słów Fresneau. Następnie przystąpiła Izba do dalszych obrad nad projektem ustawy gminnej. W Izbie panowało ogromne wzburzenie. Deputowani rozmawiali o zajęciach na dworcu kolei żelaznej St Lazare, mówiono, iż agenci policyi idą ręką w rękę z bonapartystami, czego najlepszym dowodem wyrażenie jednego z tych agentów: „Teraz przyszła kolej na nas; teraz my jesteśmy panami położenia.” Podczas obrad nad projektem ustawy gminnej rozprawiły prezydya różnych stronnictw Izby nad wnioskiem, domagającym się potwierdzenia uchwały, którą Zgromadzenie narodowe powzięło w Bordeaux, i na mocy której rodzina Bonapartych złożoną została z tronu francuskiego. Prezydya trzech grup lewicy uchwałyły również podczas obrad w Izbie następujący wniosek: „Mamy zamiar wystosować do gabinetu interpelację w sprawie postawy stronnictwa, które nie uznając uchwały Zgromadzenia narodowego, stara się działać wbrew tej uchwały. Prezydent Buffet uwiadamia Izbę o godz. 5 1/2 o tej interpelacji. Minister spraw wewnętrznych Fourtoun oświadcza, iż gotów jest dać zaraz odpowiedź, po czym wszczyna się bardzo namiętna dyskusja, która, jak wiadomo, zakończyła się prostym przejściem do porządku dziennego nad interpelacją

— Organ Thiersa *Bien public* pisze o ostatnich zajściach w Paryżu i w Wersalu: „Utrzymujemy stanowczo, że mamy do czynienia z dobrze obmyślanym i aż do najdrobniejszych szczegółów przeprowadzonym systemem prowokacji; jednym słowem, nadchodzi powtórzenie zamachu stanu z 2. grudnia. Role rozdano już, główni aktorowie występują już na widowni, policja zaś w swym zamieszaniu więzi tych, których strzedz powinna. Tu zdaje się, że deputowani bonapartystów prowadzi całą akcję, tam znów udziela były sekretarz Pietriego tajne rozkazy sile zbrojnej i agentom bezpieczeństwa publicznego.”

Serbia. *Nord* brukselski, otrzymując półurzędowe informacje z Petersburga, zaprzecza stanowczo pogłoskom o zawarciu przymierza między Serbią a Rumunią. *Nord* nadmienia, że jeżeli między temi dwoma państwami przyszło w ogóle do jakiego układu, nie on nie zawiera takiego, co by zagrażało pokojowi europejskiemu. Wprawdzie nie da się zaprzeczyć, że ks. Milan niezadowolony opuścił Konstantynopol, i mimowolnie nasuwa się podejrzenie, że chętnie byłby przystał na propozycje czynione w Bukareszcie. Lecz z drugiej strony mężowie stanu tak serbscy jak rumuńscy zbyt wiele mają rozważań, aby przypuszczać, że uda im się kwestyę tak ważną jak wschodnia, podnieść a cóż dopiero rozstrzygnąć. Stosunki wreszcie, mówi *Nord*, między Belgradem a Stambulem przyjaźniejsze są teraz niż dawniej, a wiadomość o usunięciu z urzędu Ali-Riza-Beja z zadowoleniem przyjętą została przez rząd serbski. Natomiast *Vidovdan* pisze w tonie półurzędowym:

„Książę Milan zaczął na całej linii polityki serbskiej wprowadzać w życie zaopatrywania nieodżałowanego księcia Mi-

chała. Tak ku Wschodowi jak i ku Zachodowi rozwinął nasz książę tę tylko chorągiew, którą nam wielki jego stryj jako najlepszą zalecił i którą wszyscy Serbowie czcić przywykli. W dążeniach polityki serbskiej mają odąd znowu krystalizować się interesa Wschodu, interesa wszystkich ludów chrześcijańskich na półwyspie bałkańskim, a to w sposób, zakreślony tak znakomicie przez Obrenowicza III”. Artykuł ten, jeżeli istotnie jest inspirowany, nie świadczy zbyt pochlebnie o sławionej przez *Norda* „rozwadze” serbskich mężów stanu.

Hiszpania. Korespondent z Bayonny pisze pod dniem 10. czerwca do *deńskiego Vaterland*: Marszałek Concha ciągle jeszcze stoi w Logrono; jest on niezdrowszy, chociaż i bez tego nie byłby w stanie rozpocząć większych operacji, ponieważ Dorregaray wyprowadził przeciw niemu w pole 25 batalionów i 12 dział, które ustawione są między Estellą a doliną Arga. Część armii Conchy pod dowództwem Echagui rozłożyła się na granicy Aragonii od Tafalli aż do Pampeluny. Ze strony Karlistów stoi tam Lizarraga.

W ostatnich dniach wysłali Serranisci znowu kilka depeesz zwyciężkich. Głoszą mianowicie, że pobili armię Don Alfonsa w Maezstrago pod Gandesa, o czystym jest wymysłem. Właśnie dziś otrzymałem list z tamtąd. Don Alfonso wkroczył do Gandesy, witany z radością przez ludność; z nim razem oddział Vallesa liczący 300 ludzi. O republikanach nigdzie ani słychu.

Również nieprawdziwemi są doniesienia o buncie wojsk królewskich w Guipuzcoi. Wedle *Chartel Real* wojska Don Alfonsa w Walencji liczą 22.000 ludzi i podzielone są na 25 batalionów. Armia w Katalonii liczy batalionów 22, w Aragonii 6, w Cuenca 2, w Asturii 2, w Kantabrii 2, w Galicji 1, w Kastylii 6, w Nawarze 11, w Biskaii 9, w Guipuzcoi 8, w Alawie 6, a nadto batalion gwardii. Cała konnica zaś liczy dopiero 3000 ludzi.

Koln. Ztg. podając te cyfry, pisze o sobie: Zdaje się, że w zestawieniu powyższych szczegółowych wykazów armii karlistowskiej jest dużo przesady. Sprawozdania te ułożono bowiem dla zagranicy, której chciano zaimponować. Niedawno donoszono z Tolozy, że w szeregach armii Don Carlosa wybuchły rozruchy; obecnie zaś donoszą z Biskaii, że tamtejsze oddziały powstańców również się zrewoltowały i że Don Carlos wydał rozkaz rozstrzelać przywódców tego buntu.

— Z Logrono donoszą do *Gaz. Kol.* pod d. 6. b. m. „Generał Concha wyrusza, lecz dokąd, nikomu nie wiadomo. Faktem jest tylko, że jedna dywizja jego wojsk odesłała dziś do Tafalli. Tam stoi generał Tassara ze swoją jazdą, któremu polecono strzedz przed napadem Karlistów miejscowości nawarskich, położonych między ujściem rzeki Ebro a górami. Z Tafalli prowadzi droga wojskowa na Puente la Reina do Estelli. Operacje te są nowym dowodem, że Estella będzie znów celem operacji wojsk republikańskich, i że w okolicach tej miejscowości zajdą znów rozstrzygające bitwy między wojskami republikańskimi a karlistowskimi. Na teraz jest zamiarem komendującego generała nie dopuszczać do krwi rozlewu; świadczy to wprawdzie o bardzo humanitarnym usposobieniu Conchy, wątpić jednak należy, czy humanitarność doprowadzi do zamierzonego celu. Zresztą okazuje się co raz jaśniejsze, że Concha zamierza wykonać wielkie plany fortyfikacyjne; za tem przemawia obwarowanie Mirandy nad Ebre i Vittorii. Jasną jest rzeczą, że do przeprowadzenia tak wielkich operacji wojskowych będzie Concha potrzebował znacznych sił zbrojnych; tymczasem rząd madrycki znajdując się w niezmiernie trudnym położeniu finansowem, nie będzie w stanie dostarczyć mu potrzebnej liczby żołnierzy.

— W ostatnich dniach prowadził rząd madrycki ciekawe rokowania z reprezentantami hiszpańskiego handlu i przemysłu. Tu tejsi i zagraniczni kapitaliści, interesowani w hiszpańskich kolejach żelaznych powzięli zamiar nakłonić obie strony wojujące do uznania neutralności kolei żelaznych. Rząd madrycki był skłonny uczynić zadość tym żądaniom, lecz sprawa ta rozbiła się o wzgląd, że Karliści nie są uznaną stroną wojującą, że więc rząd madrycki nie będzie mógł przystąpić do warunków, które by Karliści w tej sprawie postawili.

KRONIKA.

— **Niebezpieczne zajście,** które mogło stać się powodem groźnych bardzo zaburzeń, wywołał czterech izraelici w kościele w Zbarażu. Podczas nabożeństwa odpustowego w dniu 13. b. m. (św. Antoniego) wśliznęli się do ko-

ścioła przepelnionego tłumem pobożnych czterej żydzi, ubrani w czapki szabasowe, i szukali tam swego dawniejszego współwyznawcy, Abrahama Weinsafta, który przyjął był chrzest. Znalazłszy neofitę, żydzi chcieli go przemocą wziąć z sobą, co wywołało tak niesłychane wzburzenie w kościele, że nabożeństwo na chwile przerwane być musiało. Lud rzucił się na zachwalców, którzy wyprowadzeni z kościoła, i obsypani gradem pocisków i razów, byłiby niezawodnie padli ofiarą ludu obrażonego w swem religijnem uczuciu, gdyby nie szybka i energiczna interwencja c. k. żandarmerji i policyi miejskiej, która z najwyższą tylko trudnością zdołała uratować żydów z rąk rozrabiastego tłumu. Gdy się zważy, że na odpuscie tym znajdowało się około 6000 włościan z okolic Zbaraża, można sobie wyobrazić, jak okropne zajścia mogła wywołać ta zachwała i fanatyczna sprawa czterech zapamiętałych śmiaków. Neofitę Abrahama Weinsafta pod strażą wyprowadzono z miasta, sprawców zaś tego zaburzenia uwięziono.

(A) **Pomnik hetm. Jabłonowskiego.** W r. 1872 podczas pobytu J. E. dr. Ziemiałkowskiego, ówczesnego prezydenta m. Lwowa w Jaworznie, powstała myśl wystawienia okazalego pomnika dla Stanisława Jabłonowskiego, Herbu Prus III., kasztelana Krakowskiego, W. Hetmana Koronnego, zwycięzkiego obrońcy m. Lwowa od Turków i Tatarów, urodzonego w r. 1634 a zmarłego we Lwowie w r. 1702, który już dziś posiada skromny pomnik na t. z. wałach hetmańskich w pobliżu placu Gołuchowskiego. Myśl tę poruszył Stanisław hr. Jabłonowski potomek po mieczu słynnego Hetmana, właściciel dóbr, mieszkający obecnie w Krakowie. Zaproponował on ówczesnemu prezydentowi m. Lwowa dowolny wybór jednej z jego realności w Krakowie, która byłaby wstanie pokryła chociażby najbardziej wygórowane koszty pomnika. J. E. dr. Ziemiałkowski zakomunikował tę propozycję ówczesnej lwowskiej Radzie miejskiej, która do rokowań w tej mierze wybrała z swego grona komisyję, w skład której wszedł dr. Sermak jako referent i prawny zastępca, a p. Hochberger, dyrek. m. urzędu budowniczego, został delegowany do ocenienia strony estetycznej w razie, gdyby rokowania zostały uwięzione skutkiem pomyślnym i pomnik miał być stawiany. Od tego czasu upłynęło krótko dwa lata; w ciągu tego czasu, raz tylko i to na początku r. 1873 odbyła się w Krakowie konferencja pomiędzy dr. Sermakiem a p. Polańskim, zastępcą hr. St. Jabłonowskiego i ta nie doprowadziła do żadnych pozytywnych rezultatów. Rozliczne zajęcia publiczne w roku zeszłym, jak n. p. uzupełnianie wyborów do Rady miejskiej, wybory prezydentów, następnie wybory do Rady państwa, w końcu nowe wybory do Rady miejskiej, były niewątpliwie przyczyną, iż sprawa tak korzystna dla miasta naszego nie mogła dotychczas wejść na właściwe tory. Mamy nadzieję, że dzisiejszy prezydent m. Lwowa zajmie się obecnie tą sprawą zainaugurowaną przez swego szanownego poprzednika.

— **Pani Helena Modrzejewska,** artystka teatrów warszawskich od niedzieli bawi w naszym mieście i rozpocznie jutro, w środę, szereg występów gościnnych na scenie naszej rolą Adryenmy Lecouvreur, w dramacie pod tym tytułem. W piątek wystąpi pani M. w komedji *Czarne diabely*, zaś w poniedziałek w tragedji Szekspira *Romeo i Julia*.

(A) **Sprzedaż gruntów.** Właściciele gruntu obszernego przy ulicach Kościuski, Majera, Słowackiego i Mickiewicza, na którym stoją dotychczas tak zwane łazienki Dyanny i pałacyk niegdyś Hechta, mieszczący w sobie salę gimnastyczną *Sokoła*, celem rozwiązania wspólności posiadania tych realności, wystawiają je na publiczną licytację, która odbędzie się w tych czasach. Zapisujemy tę wiadomość, bo może ona być pożądaną dla instytucji zajmujących się zakupnem większych obszarów gruntów, tudzież dla instytucji poszukujących obszernego gruntu pod budowę gmachu; mamy tu na myśli np. Wydział krajowy, który — jak wiadomo — starał się o uzyskanie zezwolenia od Sejmu, na wybudowanie gmachu dla siebie, w którym mieściłaby się także sala sejmowa, i traktował już o nabycie ogrodu od zakładu Ossolińskich. Kto wie, czy to miejsce nie byłoby najodpowiedniejszym na wzniesienie gmachu dla Wydziału krajowego i sali sejmowej, nie wspominając już, ileby na okazałej w tem miejscu budowie zyskały miasto i ogród miejski, otoczony wieńcem pięknych budynków.

(A) **Nowe budowie.** Grunt na rogu ulicy Krasińskich i Kazimierza nabył w tych dniach od p. Epsteina p. Rappaport i zamierza jeszcze w tym roku rozpocząć budowę ozdobnej kamienicy. Wypracowaniem planów zajęty jest właśnie architekt p. Engel.

* **Ogień kominowy.** Wczoraj przed godziną 8. wieczór wybuchł ogień w kominie kamienicy hr. Baworowskiego przy ulicy Czarneckiego. Wezwana miejska straż ogniowa natychmiast stłumiła ogień, który powstał miał z niedbalego czyszczenia komina.

* **Przytrzymanie złodzieja.** Tej nocy przychwycono latarnika Jędrzeja Andruszka, w chwili, gdy zakradł się do składu naczyń

kuchennych Maryi Steger ze Szłaska na placu Halickim i ukraść chciał kilka garnków.

* **Znaczną kradzież** pieniężną popełniono w nocy z soboty na niedzielę u p. Czesława Kozubowskiego, właściciela dóbr Sulistrowy w powiecie Krośnieńskim. Mianowicie skradziono: jedną obligację na 1000 zł., opiewającą na imię Jana Stromengera, dziewięć listów zastawnych galicyjsk. towarzystwa kredytowego Ser. III. po 1000 zł. nr. 6890, 6891, 6893 do 6897, 8907 i 8908, trzy sztuki po 500 zł. Ser. IV. nr. 674, 1444, 1737, i trzy sztuki po 100 zł. nr. 3266, 3267 i 3612.

(B) **Nadworna**, 13. Czerwca. (Koresp. *Gazety Lwowskiej*). Okropny pożar, o którym już telegraficznie podaliśmy szczegóły, wybuchł prawdopodobnie wskutek nieostrożności, a przy braku wszelkich środków do gaszenia ogarnął w jednej niemal chwili całe śródmieście. Zaraz po wybuchu pożaru starosta tutejszy zawezwał telegraficznie miasta Stanisławów, Bohorodczan i Kołomyję o pomoc. Jakoż tylko straży ogniowej Stanisławowskiej zawdzięczać należy, że całe miasto nie zostało obrócone w perzynę. Około 2. godziny po południu przybyła ona do Nadwornej i z nadzwyczajną energią i poświęceniem rzuciła się do ratunku. Około 7. wieczorem nadjechała także straż ogniowa z Kołomyji. Gdyby nie ta pomoc obca, ludność miejscowa byłaby nigdy nie zdołała stłumić pożaru. Podczas gdy dotknęli najbardziej nieszczęściem tem żydzi stracili wszelką otuchę i oddali się zupełnie rozpacz, ludność chrześcijańska, której zresztą nie wiele było w mieście, nie myślała nawet o pomocy, a tu i owdzie słyszeć było można obojętne słowa: *Ta to żydowskie!* Graniczna gmina Pniów, do której wysłano żandarmu po ludzi i rekwizyta, nie tylko że odmówiła wręcz pomocy, ale nadto z zachwalstwem odprawiła żandarma Zastępcę starosty, p. hr. Łoś, użył natychmiast surowych środków przeciw krnąbrnej i nieludzkiej gminie, a wójt Pniowski skazany został na areszt 14-dniowy. Nieszczęście chciało, że przy wybuchu pożaru jeden tylko był żandarm w Nadwornej, dopiero po południu powródziła reszta żandarmów z patrolu, i przybył posterunek z Delatyna. Żandarmi rozwinięli bardzo gorliwą i chwalebą czynność, przyczyniając się dzielnie do ratunku. Obie straże ogniowe, stanisławowska i kołomyjska, pozostały aż do południa drugiego dnia, tłumiąc resztki pożaru, który z łatwością mógł na nowo wybuchnąć. Dom, w którym starostwo było pomieszczone, tak szybko ogarnęły płomienie, że nawet aktów wszystkich uratować nie było podobna. Płomienie wdarły się z dachu przez okna do pierwszego piętra, sufit runął. Tylko w prawem skrzydle starostwa udało się uratować wszystkie papiery, co głównie zawdzięczyć należy sekretarzowi Wierzbowskiemu. Kontrolor urzędu podatkowego p. Hiolski, wspólnie z dwoma woźnymi uratowali kasę i ważniejsze dokumenta, o czem już mieliście telegraficzną wiadomość. Zaraz na drugi dzień po pożarze zajęto się złożeniem komitetu pomocy i pierwszym staraniem około nieszczęśliwych pogorzelców. Zastępca starosty p. hr. Łoś, mimo wątłego zdrowia, rozwinął czynność i energię niepospolitą, nie szczędząc najuciążliwszych trudów. Dopiero pod wieczór dnia następnego po pożarze obliczono straty. Spłonęło 153 domów, w których mieszkało 246 rodzin; jeden izraelita postradał życie. Szkoda przenosi 200.000 zł. Pogorzelcy są prawie wszyscy izraelici. Chwilowe zapomogi (rządową w ilości 500 zł., krajową w ilości 300 zł.) rozdał p. starosta w obec komitetu osobiście najuboższym i najnieszczęśliwszym. Z Bohorodczan i Delatyna nadesłano żywność; gmina izraelicka Stanisławowska przysłała 654 bochenków chleba dla pogorzelców bez różnicy wyznania. Nietety pomoc ta nie wystarcza na uśmierzanie nędzy i nieszczęścia, i musiano się udać do Namiestnictwa i do Wydziału krajowego z prośbą o dalsze zasiłki.

* **Zwłoki nieznajomego mężczyny** wyrzuciła Wisła dnia 30. maja pod Płazowem, w starostwie Wielickiem. Przy oględzinach lekarskich nie znaleziono na ciele utopionego żadnych śladów doznanego gwałtu. Prawdopodobnie z dalszych stron zaniesiony został przez wezbrane wody Wisły w okolicy Płazowa. Nieboszczyk liczyć mógł lat przeszło 50 i był wzrostu średniego; włosy, twarz i oczy z powodu nadpucia się trupa nie dały się opisać. Na zwłokach znajdowała się tylko czarna chustka na szyi, pasek skórzany na biodrach, i buty na nogach.

— **Grad** spadł dnia 10. b. m. z wieczora w niektórych okolicach Karyntyi w takiej obfitości, że pokrywał ziemię warstwą dwie stopy grubą. Czego przedtem nie zabrała powódź, zmarniało w tej kłęsce.

— **Olbrzymiego sepa** ubił w tych dniach pewien strzelec tyrolski, właśnie w chwili gdy ptak ten wspólnie z pięciu towarzyszami sprawiał sobie ucztę z uniesionej owcy. Skrzydlaty olbrzym ten (*cultr fulvus*) mierzył 8 1/2 stopy w rozpiętości skrzydeł i rzadkim jest w Niemczech, gdyż żyje głównie w Afryce.

— **Dla miłośników kwiatów.** Gazeta *Jenajska* zaleca taki sposób utrzymywania jak najdłużej w świeżości bukietów: Należy przedewszystkiem unikać zbytowego przepelnienia szklanki kwiatami, ażeby łądzyki tychże nie były ściśnięte; codziennie zrana zmieniać

ile żądają za pud (3 pudy=1 centn. cło wemu) ile kosztuje na miejscu centnar nafty i centnar odpadków nafty. Oba te artykuły są przy wywozie do Rosyji uwalnione od cła ale podlegają pertraktacji fiskalnej na granicy albo muszą być we Lwowie ładowane ściśle według obowiązujących przepisów. Dla zabezpieczenia wszelkim możliwym nieporozumieniom należy w ofercie umieścić wyraźny dodatek o wskazanych powyżej stosunkach cłowych.

Handel zbożem osiągnął kolosalne rozmiary a stan cen był korzystny. Popyt bardzo pomyślny trwał bez przerwy w ubiegłym tygodniu. Koleje żelazne pracują z wytężeniem sił, ażeby podołać codziennemu napływowi zboża i utrzymać handel na dzisiejszym stopniu jego rozwoju. Na targach pojawili się kupcy z Czech, Morawy a głównie z Węgier. W ostatnich dniach dowóz zboża koleją brzesko-kijowską wynosił w Brodach dziennie nieraz 26.000 centnarów. W Podwołoczyskach zwiększył się także dowóz zboża i wynosił 13. czerwca 10.600 centnarów. Dowóz do Tarnopola wzrasta ciągle. Z rosyjskiej granicy koło Husiatyna przywożono prawie codziennie 6.000 centnarów. Pszenicę kupowano tylko na niezbędne potrzeby konsumpcji. Żyto było żywo poszukiwane i znowu podrożało. Jęczmień miał obrót niezmierny. Owies był więcej niż dotąd poszukiwany. Groch był sprzedawany po lepszej cenie. Za 180 H płacono 8 zhr. 90 ct. Bób sprzedawano po 9 zhr. 50 ct za 180 H . Cena kukurudzy wynosiła 8 zhr. 40 ct. Cena konieczyzny wynosiła nominalnie 38 zhr. 50 ct. za 180 H .

○ Ruch na kolejach galicyjskich.

Stagnacja w ruchu zbożowym, która nawdziła nasze koleje w maju, ustąpiła zupełnie, a obrót ożywił się bardzo i przybrał znowu bardzo pomyślne rozmiary. Wszystkie środki obrotowe, jakimi tylko rozporządzają obie główne koleje krajowe, łączące Galicję z Rosyją i Księstwami Naddunajskimi, w ciągłym są ruchu, a kolej Karola Ludwika oprócz wozów kontyngentowych, dostarczonych przez kolej północną i górno-szląską, pożyczła jeszcze 300 wozów ciężarowych, a mimo to ledwo ładunkom podołać może. Kolej Lwowska Czernowiecka pożyczła część parku od kolei arcyksięcia Albrechta i energicznie upierać się musiała przy kartelu wagonowym, byle tylko uporać się z dostawami zboża z księstw Naddunajskich. Uwagi godnym jest wywóz zboża rosyjskiego ku Morawie dla nabywców tamtejszych. Oprócz Morawy zakupywały zboże Galicja i górne Węgry. Bardzo pomyślny horoskop stawia ruchowi na kolejach galicyjskich widoki dobrego żniwa w Rosyji, gdzie zbiory będą jeszcze świetniejsze niż w roku ubiegłym. — Kolej Karola Ludwika otrzymywała w ubiegłym tygodniu od kolei Kijowsko-Brzeskiej codziennie 18—24 000 centnarów zboża. Dowóz ten urwał się tylko 6. Czerwca, gdyż rosyjski pociąg towarowy, złożony z 60 wagonów wykościł się między Radziwiłłowem a Brodami. Zła konserwacja naziemnej budowy, była przyczyną tego wypadku. Dowozy kolei Odesskiej wynosiły dziennie około 12.000 centnarów, a dowozy od Husiatyna były także znacznie większe w ubiegłym tygodniu. — Kolej Lwowska Czernowiecka podala sąsiadom kolejom galicyjskim 113.000 centn. towarów wywozowych i przewiozła 3100 sztuk bydła, przeznaczonych do Oświęcimia i Wiednia. Przewóz węgla kamiennego dla kolei rumuńskich, utrzymywał się w ubiegłym tygodniu — Kolej Arcyksięcia Albrechta przewiozła 8000 centn. żwiru. Zboże, drzewo i olej skalny ożywiły obrót. Dochody transportowe osiągały w pojedynczych dniach 1000 zł., co jest już znacznym polepszeniem. Bardzo ożywionym był ruch podróży. — Kolej Dniestrzańska brała także udział w obrocie zbożowym i przewoziła znaczniejsze ładunki maki i drzewa. Szczególna rzecz, że koleje tej oś wiejska robi konkurencję. Dotychczas jeszcze z pominięciem kolei transportują się ładunki soli warzonej i nafty drogą kołową. Może się to dziać tylko w kraju, gdzie włościanie w braku czegoś lepszego podejmują się furmanki, która ledwie ich życie w drodze i niedzną karmę dla koni opłaca. Byłoby niesprawiedliwością, gdybyśmy ztąd czynić mieli choćby najmniejszy zarzut kierownictwu kolei, które złożone jest w rękach energicznych. — Kolej węgiersko-galicyska rozpoczęła tydzień bardzo dobrze wielkimi transportami maki i zboża — pod koniec tygodnia jednak obrót znacznie zeszczupiał.

Wykaz listów zastawnych galicyjsk. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wylosowanych na dniu 13. czerwca 1874. 40/0 przy 63 losowaniu w sumie 159.405 zł. w. a. 50/0 przy 11 losowaniu w sumie

71.100 zł. w. a. 50/0 37let. 1 losowaniu w sumie 6.1000 z. w. a. Listy zastawne 40/0. Ser. I. Nr. 383, 416. Ser. II. Nr. 582, 663, 677.

Ser. III.

5453	12701	14544	16287	17864	19483
6319	12715	14589	16422	18029	19493
6463	12729	14698	16774	18048	19510
8331	12900	14839	16807	18055	19528
10726	13225	15165	16994	18075	19531
10757	13705	15205	17199	18090	19571
10963	13954	15312	17274	18294	19596
10981	13492	15350	17330	18436	19628
11279	13752	15572	17415	18637	19645
11604	13847	15747	17488	18767	19714
11605	14197	15755	17549	19021	19853
11867	14256	15774	17586	19056	19954
11905	14327	16174	17637	19093	19993
12012	14339	16214	17758	19253	19996
12637	14540	16245	17821	19456	

Ser. IV.

2852	4889	5629	6705	7033	7775
3884	4942	5672	6737	7065	7972
4052	5006	5749	6760	7139	8145
4520	5328	6106	6799	7200	8181
4651	5434	6401	6823	7271	8209
4662	5512	6664	6952	7334	8232
4677	5563	6687	6985	7408	8300

Ser. V.

1308	11183	14266	16850	19355	21459
1587	11591	14411	16909	19358	21506
2463	12303	14484	16914	19531	21510
2486	12364	14703	17027	19736	21919
3824	12545	14729	17204	19769	21982
4144	12617	14806	17243	19872	22074
4439	12639	14929	17340	19984	22088
4712	12781	14931	17377	20011	22097
4805	12884	15011	17421	20020	22100
5057	12910	15076	17422	20097	22337
5875	13240	15156	17598	20202	22432
6258	13317	15410	17620	20240	22590
6643	13418	15427	17653	20340	22705
6720	13617	15434	17731	20643	22940
8163	13636	15449	17956	20669	23060
8704	13740	15543	18329	20689	23266
9697	13766	15751	18582	20727	23510
10350	13859	15791	18650	20903	23622
10786	13869	15866	18730	20982	23631
10797	13886	15891	18809	21033	23678
11021	13924	15955	18985	21069	
11052	13989	16662	19075	21204	
11131	14131	16696	19159	21416	
11149	14253	16801	19292	21428	

Listy zastawne 50/0. Ser. II. Nr. 65, 352, 360, 545.

Ser. III.

26	947	1864	3020	4648	6237
86	1376	1976	3178	4684	6261
314	1517	2050	3325	5178	6737
764	1578	2193	3607	5424	7038
819	1610	2305	3968	5473	7213
912	1614	2376	4092	5539	7482
939	1759	2739	4616	5606	7599

Ser. IV.

66	368	466	1147	1648	1968
282	427	699	1351	1729	2043

Ser. IV.

267	736	1674	2366	3577	4814
284	739	1730	2773	3952	
365	1026	1758	2911	4245	
446	1121	2066	2996	4531	
531	1310	2090	3356	4596	
619	1405	2279	3547	4808	

Listy zastawne 50/0 37-letnie. Ser. III. Nr. 279, 469, 514, 630, 649. Ser. IV. Nr. 55, 78. Ser. V. Nr. 54.

Dyrekcja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby się po wypłacie kapitału od dnia 31. Grudnia 1874 poczynili, do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procentowanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje i gdyby kupony za dalszy czas wypłacone były, przy odbieraniu kapitału odtrącone zostaną.

Na rachunek Towarzystwa kredytowego wypłacić także będą powyższe listy zastawne — następujące domy handlowe:

W Warszawie: Leopold Kronenberg.
W Krakowie: Blau i Epstein.
W Poznaniu: Hartwig Mamroth i Spółka.
W Wiedniu: Kendler i Spółka.
W Pradze: Czeski Union-Bank.
W Berlinie: Mendelsohn i Spółka.
W Dreźnie: Bank Drezdeński.
W Frankfurcie: n. M. Bracia Bethmann.
We Lwowie, 13. Czerwca 1874.

— **Egzamina w szkole gospodarstwa wiejskiego** w Dublanach z II. półrocza roku szkolnego 1873/4 odbędą się w dniach od 18. do 30. Czerwca 1874 r. w następującym porządku: dnia 18. Czerwca. Na kursie przygotowawczym: Anatomia i fizjologia zw. domow. Na I. roku fachowym: Weterynaryja i chów zw. domowych. Na II. roku fachowym: Ekonomia

rolnicza. Dnia 20 Czerwca. Na kursie przygotowawczym: Matematyka i fizyka. Na I roku fachowym: Rolnictwo i prawodawstwo. Na II roku fachowym: Prawodawstwo i leśnictwo. Dnia 23 Czerwca. Na kursie przygotowawczym: Chemia i mineralogia. Na I. roku fachowym: Ekonomia rolnicza. Na II. roku fachowym: Rolnictwo i rachunkowość. Dnia 25 Czerwca. Na kursie przygotowawczym: Zoologia. Na I. roku fachowym: Miernictwo i mechanika. Na II. roku fachowym: Chemia rolnicza. Dnia 27. Czerwca. Na kursie przygotowawczym: Botanika. Na I. roku fachowym: Chemia i Geognozya. Na II. roku fachowym: Technologia i budownictwo. D. 30. Czerwca Na kursie przygotowawczym: Geografia fizyczna. Na I. roku fachowym: Ogrodnictwo i znajomość nasion. Na II. roku fachowym: Chów zwierząt domowych. Egzamina te odbywać się będą w godzinach rannych (od 8) w dniach wyżej wymienionych z każdym uczniem z osobna z każdego przedmiotu. Komitet Towarzystwa gospodarskiego galic. zwracając uwagę na okoliczność, iż egzamina te są publiczne zaprasza na nie uprzejmie, nie tylko rodziców, krewnych i opiekunów, ale i wszystkie osoby, któreby dokładne wyobrażenie o stanie szkoły wyrobić sobie życzyły.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. maja 1874.

Stan czynny.

Wybite złoto i sztaby	143,836.564
Weksle na miasta zagraniczne	4,393.756
Eskontowane weksle i efekta	
w Wiedniu	79,255.879 zł.
Eskontowane	
w filiach	67,042.323
Pożyczki za poręką	
w Wiedniu	15,369.100
W zakładach filialnych	24,210.500
Obligacje państwa, należące do banku	1,554.272
Przywilej banku	80,000.000
Pożyczka hipotekarna	82,931.019
Giełdowo zakupione listy zastawne banku narodowego	8,464.455
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 31. grud. 1873	4,334.948
Efekta funduszu pensyi	2,283.048
Gmachy w Wiedniu i Peszcie i inwentarze	2,764.061
Razem	516,439.928

Stan bierny.

Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	18,000.000
Obieg banknotów	317,041.290
Niepodniesione zwroty kapitałów	130.410
Przeznaczone do ściągnięcia asygnyacje banku	1,086.127
Należitości z żirów	4,026.413
Niepodniesione dywidendy	124.263
Listy zastawne w obiegu	82,707.565
Wylosowane nie ściągnięte jeszcze listy zastawne	120.405
Nie podniesione procenta listów zastawnych	155.394
Fundusz pensyi	2,283.048
Salda bieżących rachunków	765.011
Razem	516,439.928

— **Galicyjski zakład kredytowy włościański.** Stan na dniu 31go Maja 1874 roku. Aktywa: Stan kasy centralnej 160.613 złr. 78 ct., stan kas powiatowych 51.107 złr. 57 ct., udzielone pożyczki 7,525.122 złr. 47 ct. salda rachunków bieżących 1,666.710 złr. 43 ct. — razem 9,403.554 złr. 25 ct. — Pasywa: Udziały 598.526 złr. 50 ct., wpisowe w roku 1874. 1.914 złr. — cnt., asygnaty kasowe w obiegu 737.850 złr. — cnt., listy zastawne w obiegu łącznie z kwotą złr. 574.500 przypadającą do wylosowania w bieżącym miesiącu 8,012.000 złr. — cnt., zalegające odsetki i dywidendy 53.263 złr. 75 ct. — razem 9,403.554 złr. 25 ct.

— **Sprawozdanie tygodniowe** lwowskiej izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów zrealizowanych na placu lwow. w ciągu tygodnia od 4. czerwca do 11. czerwca 1874. Zboża. Pszenica 170 H czelna biała złr. 13.50 do 13.75 czelna czerwona, zł. 13.25 do 13.50, dobra, sucha biała złr. 13 do 13.25 poślednia albo wilgotna złr. 12. do 12.50 Żyto 160 H czelne sucho złr. 8.75—9, średnie złr. 7.50 do 8. Jęczmień 140 H złr. 6.50 do 6. złr. 75 ct. Owies 100 H złr. 4.50 do 4.60 złr. Kukurudza 170 ft. złr. 8. — do 8.25 Zboża strąckowe. Groch 180 ft. złr. 8.50 do 8.75 Nasiona. Konieczyna 180 ft. złr. 20 do 34. — Nasiona olejane. Rzepak zimowy 150 H złr. 8.50 do — z umową na sierpień złr. 8.75 cent. — 9 złr. Lnianka 150 H złr. 7.75 do 8, Potaż 100 H złr. 12 do 16 Okowita 80 Tralles 41 miar gotowa, złr. 19.75 na lipiec i sierpień 20 złr. 50 ct.

OSTATNIA POCZTA.

Cesarzowa rosyjska przybyła przedwczoraj do Jugenheim. Cesarzowa niemiecka, która przebywa w Baden Baden zapowiedziała również odwiedzić swoje.

Komisja prawnicza Rady Związkowej niemieckiej wnosi wybór ankiety z 11 członków dla wypracowania kodexu cywilnego niemieckiego.

W Zgromadzeniu narodowym 13. b. m. minister wojny, jen. Cissey wniósł projekt ustawy regulującej przepisy przejścia ze stopy pokojowej na wojenną. Projekt ten, uznany nagłym, przekazany został komisji wojskowej.

Clemenceau wyzwał ponownie Pawła de Cassagnac na pojedynek, zarzucając mu brak uczucia honoru. Clemenceau mówi, że 10 deputowanych republikańskich gotowych jest bić się ale tylko z deputowanymi bonapartystowskimi. Cassagnac w odpowiedzi wymawia się lekceważąc od pojedynku z Clemenceau.

W angielskiej Izbie niższej Newdegate wezwał rząd do wniesienia ustawy względem wyznaczenia komisji śledczej dla zbadania stanu klasztorów w Anglii. Mowca porównywa stosunki Anglii pod tym względem z stosunkami Włoch i Szwajcaryi, i twierdzi, że przynajmniej 350 instytutów zakonnych istnieje w Anglii i te nie podlegają dozorowi państwa. O'Sullivan, Bowyer i inni sprzeciwiają się wnioskowi; polecają go Kennaway i Chambres. Izba wreszcie odrzuciła wniosek 237 głosami przeciw 94.

Z Madrytu telegrafują 15. b. m.: Doniesienia londyńskie każą się spodziewać rychłego uznania rządu hiszpańskiego. Minister skarbu kazał wypłacić 20.000 realów wynagrodzenia Niemcom za towary zabrane przez członków komuny w Kartagenie.

Rządy serbski i rumuński rozesłały do rządów rodzaj memoriału, chcąc osłabić wrażenie sprawione pogłoską o przymierzu ich z sobą. Memoriał powiada, że oba rządy traktowały tylko sprawy, bezpośrednio dotyczące się ich krajów.

Otrzymujemy wiadomość z Szczakowej, że na pograniczu pruskim, mianowicie w powiecie Bytomskim, w Rosbergu i w hucie Guduli, w okolicy oddalonej o półtrzecia mili od granicy austriackiej, pojawiła się cholera. Z Bytomia wysłano tam trzech lekarzy rządowych. W hucie Gudulskiej cholera ma występować dość groźnie i silniej niż w roku ubiegłym. Wiadomości te wymagają jeszcze potwierdzenia.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń 16. czerwca. Dzisiejsza *Wiener Zeitung* zamieszcza pismo odręczne Cesarza, którem Najj. Pan uwalnia ministra wojny barona Kuhna z jego posady, mianuje go generałem komenderującym w Gracu i nadaje mu w szczerem, wdzięcznem uznaniu znakomitych usług a mianowicie w uznaniu skutecznego przeprowadzenia reform w armii wielki krzyż św. Szczepana. Cesarz mianował odręcznem pismem dotychczasowego Namiestnika Czech, barona Kollera państwowym ministrem wojny i wyraził mu szczególne uznanie za znakomite dotychczasowe usługi.

Cesarz mianował generała komenderującego w Gracu barona Johna szefem generalnego sztabu; generała komenderującego w Bernie, barona Józefa Philippovich generałem komenderującym w Pradze; komendanta Koszyc barona Franciszka Philippovich generałem broni i komenderującym w Bernie; generał-majora Strańskiego szefem biura prezydyalnego w ministerstwie wojny, generał-majora Schwertföhnera komendantem twierdzy w Buda-Peszcze; w końcu Namiestnika Morawy barona Webera Namiestnikiem w Czechach.

Dotychczasowy kierownik generalnego sztabu, feldmarszałek-porucznik Gallina uwolniony został z tej posady z wyrazem pełnego cesarskiego zadowolenia, i mianowany komendantem dywizyi.

Dotychczasowy szef biura prezydyalnego w ministerstwie wojny, pułkownik Dumoulin uwolniony został z wyrazem szczególnego Monarszego zadowolenia z tej posady z zastrzeżeniem służby czynnej.

— **Kraków, 16. Czerwca.** Dr. Dietl złożył wczoraj prezydenturę na posiedzeniu Rady miejskiej.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

(2014 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 21.335. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościnie rządowe w zaleszczyckim okręgu budowniczym na rok 1875, 1876 i 1877 odbędzie się w dniu 30. Czerwca 1874 w c. k. Starostwie w Zaleszczykach licytacja przez składanie pisemnych ofert.

Łość potrzebnego szutru na rok 1875 wynosi 1060 przyzn., cena fiskalna 4206 zł. 10 ct.

Blizsze warunki licytacji, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materiały ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w wymiennym Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct w a i w 50% wadium z wyrażeniem cen, nietylko cyframi, ale także i literami w oznaczonym terminie do godziny 12. w południe wniesione być mają.

Oferty nie złożone według przepisów, lub niepodane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 31. Maja 1874.

(2015 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 18.626. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościnie rządowe w Stanisławowskim okręgu budowniczym na rok 1875, 1876 i 1877 odbędzie się w dniu 30. Czerwca b. r. licytacja przez składanie pisemnych ofert.

Łość potrzebnego szutru na rok 1875 wynosi 460 przyzn. zaś cena fiskalna 2176 zł. 80 ct.

Blizsze warunki licytacji, jak niemniej wykaz przestrzeni, na który materiały ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w Starostwie Stanisławowskim, gdzie także oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct i w 50% wadium, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, w oznaczonym terminie do godziny 12. w południe podane być mają.

Oferty nie złożone według przepisów, lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów d. 2. Czerwca 1874.

(2016 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 23.453. W celu zabezpieczenia dostawy konserwy na gościnie rządowe w Złoczowskim okręgu budowniczym na rok 1875, 1876 i 1877 odbędzie się w dniu 1. Lipca 1874 w c. k. Starostwie w Złoczowie, licytacja przez składanie pisemnych ofert.

Łość potrzebnego szutru na rok 1875 wynosi 3660 przyzn., suma fiskalna 22.309 zł. 65 ct.

Blizsze warunki licytacji, jak niemniej wykaz przestrzeni, na które materiały ten dostarczyć należy, przejrzane być mogą w wymiennym Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. w a i w 50% wadium, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale także i literami, w oznaczonym terminie do godziny 12. w południe podane być mają.

Oferty nie złożone według przepisów, lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów d. 2. Czerwca 1874.

(2017 2-3) **Ogłoszenie.**

L. 476. Niniejszem ogłasza się konkurs na dwie posady przy szkole ludowej czteroklasowej w Zakliczynie ad Dunajec z roczną placą 300 zł. w. a.

Podania w potrzebne dokumenta zaopatrzone należy wnieść na ręce dotyczącej Rady szkolnej okręgowej, lub gdyby podawca jeszcze nie pełnił obowiązków na ręce dotyczącego c. k. Starostwa najdalej do 10. Lipca 1874.

Z Rady szkolnej okręgowej.

Bochnia 5. Czerwca 1874.

(2019 2-3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1105. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Krzeszowicach i Wiśniczce opróżniona została posada Sędziego powiatowego w VIII. klasie rangi z placą 1400 zł. w. a. rocznie i odpowiednim dodatkiem aktywnym. W celu obsadzenia powyższych posad c. k. sędziów powiatowych a w razie nastąpić mogących przeniesień, w celu obsadzenia posad c. k. sędziów powiatowych przy innych sądach, rozpisać się niniejszym konkurs z terminem 14 dniowym.

Ubiegający się o wzmiankowane posady wiani są wnieść swe podania w drodze przepisanej prawem do Prezydium c. k. Sądu krajowego w Krakowie

Kraków dnia 9. Czerwca 1874.

Ogłoszenie konkursu.

L. 1105. Przy c. k. Sądzie krajowym w Krakowie opróżniona została posada sekretarza Rady w VIII. klasie dyet z placą 1400 zł. w. a. i dodatkiem aktywnym w kwocie 360 zł. w. a. rocznie.

W celu obsadzenia tej posady rozpisanym zostaje konkurs z terminem 14 dniowym przy nadmienieniu, że ubiegający się o takową winni są wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezydium c. k. Sądu krajowego w Krakowie.

Kraków dnia 9. Czerwca 1874.

Aufnahme

von kostenfreien Militär-Zöglingssplätzen im Militär-Collegium zu St. Pölten und in der technischen Militär-Akademie zu Wien.

Mit Allerhöchster Ermächtigung Seiner k. und k. Apostolischen Majestät, werden auch für das nächste Schuljahr, Söhne von Civil-Staatsbeamten Allerhöchsten Ortes zur aufnahmeweisen Betheilung mit kostenfreien Militär-Zöglingssplätzen in dem Militär-Collegium zu St. Pölten und in der technischen Militär-Akademie in Wien beantragt werden, sofern dies ohne Beeinträchtigung von Söhnen der Offiziere oder Militärbeamten zulässig erscheint, und die Aspiranten den Aufnahms-Bedingnissen vollkommen entsprechen.

Die Aspiranten für das Militär-Collegium müssen die vierte Classe eines Unter- oder eines Real-Gymnasiums absolviert und darüber empfehlende Zeugnisse erworben haben.

Ferner müssen die Aspiranten der deutschen Sprache vollkommen mächtig sein und dürfen bis zum Beginn des nächsten Schuljahres das Lebensalter von höchstens 17½ Jahren nicht überschritten haben.

Jeder Aspirant wird vor der definitiven Aufnahme in das Militär-Collegium, daselbst einer Vorprüfung aus den, in dem Unter-Gymnasium vorkommenden Gegenständen, mit Ausnahme der griechischen Sprache, unterzogen.

Aus dem Militär-Collegium werden die Zöglinge nach befriedigendem zweijährigen Curse in die Neustädter Militär-Akademie überführt, aus welcher dieselben nach einem vierjährigen Curse in das k. k. Heer als Offiziere übertreten, wenn sie den bestehenden Vorschriften nach, die Eignung sich hierzu erworben haben.

In der technischen Militär-Akademie besteht eine Artillerie- und eine Genie-Abtheilung mit je vier Jahrgängen.

Die Aspiranten für die eine oder für die andere dieser Abtheilungen müssen eine vollständige 6 oder 7 classige Realschule absolviert, ebenfalls empfehlende Zeugnisse erworben haben, der deutschen Sprache vollkommen kundig sein, und dürfen das 19te Lebensjahr bis zum Beginn des nächsten Schuljahres nicht überschritten haben.

Die Aspiranten haben gleichfalls eine Aufnahmeprüfung in der Akademie selbst abzulegen, u. z. wird gefordert:

a) Deutsche Sprache. Gute Fertigkeit im mündlichen Gedanken-Austausche, um den deutschen Lehrvorträgen in der Akademie mit Verständniß folgen zu können, ferner einige Gewandtheit in schriftlicher Darstellung beschreibender und erzählender Auffäge.

b) Französische Sprache. Einige Kenntnisse.

c) Mathematik. Kenntnisse der Arithmetik und Algebra, einschließlich der Gleichungen zweiten Grades mit einer und zwei Unbekannten; der arithmetischen (höheren) Ranges und geometrischen Reihen, der Combinationslehre, dann der Planimetrie, Sterometrie, ebenen und sphärischen Trigonometrie.

d) Darstellende Geometrie. Ueber die Gerade und Ebene, einschließlich der Ebenen-Schnitte mit Prismen und Pyramiden, dann der Durchdringungen dieser Körper.

e) Physik. Allgemeine und besondere Eigenschaften der Körper, Mechanik, Wellenlehre, Akustik, Optik, Wärme, Magnetismus und Electricität mit elementar-mathematischer Begründung nach einem der Lehrbücher der Physik für Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen.

f) Chemie. Gesetze der chemischen Verbindungen, Atome, Molecule, Werthigkeit der Atome und Radicale, Aequivalenz, Grundzüge der chemischen Theorie über die Constitution der Körper.

(1890 2-3) **Konkurs**

na bezpłatne miejsca elewów wojskowych w kolegium wojskowym w St. Pölten i w technicznej akademii wojskowej w Wiedniu.

W skutek najwyższego upoważnienia Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości, także i w najbliższym roku szkolnym przedstawieni będą synowie cywilnych urzędników państwowych Najjaśniejszemu Panu jako wyjątkowi kandydaci na bezpłatne miejsca elewów wojskowych w kolegium wojskowym w St. Pölten i w technicznej akademii wojskowej w Wiedniu, o ile to stać się może bez uszczerbku dla synów oficerów i urzędników wojskowych i jeżeli aspiranci zupełnie odpowiedzą warunkom przyjęcia.

Aspiranci na miejsca w kolegium wojskowym powinni ukończyć czwartą klasę niższego albo realnego gimnazjum i wykazać to korzystnymi świadectwami.

Dalej muszą aspiranci zupełnie dobrze władać niemieckim językiem i wykazać, że do chwili rozpoczęcia najbliższego roku szkolnego nie przekroczyli 16½ roku życia.

Przed stanowczem przyjęciem do kolegium wojskowego każdy aspirant musi złożyć egzamin wstępny z przedmiotów wykładanych w niższym gimnazjum z wyjątkiem greckiego języka.

Po odbyciu w sposób zadowalniający dwuletnim kursie, elewowie przeniesieni będą do wojskowego kolegium do akademii wojskowej w Neustadt, z kąd po trzechletnim kursie przejdą do c. k. wojska jako oficerowie, jeżeli nabyli potrzebne do tego uzdolnienie stosownie do obowiązujących przepisów,

W technicznej akademii wojskowej istnieją oddziały artylerji i inżynjerji, z których każdy obejmuje cztery kursa roczne.

Aspiranci na miejsce w jednym albo drugim z tych oddziałów muszą wykazać korzystnymi świadectwami, że ukończyli zupełną (sześciu albo siedmiu klasową) szkołę realną, dalej muszą posiadać zupełną znajomość niemieckiego języka, wreszcie nie mogą do chwili rozp. częcia najbliższego roku szkolnego przekroczyć 19 roku życia.

Aspiranci na te miejsca muszą także złożyć egzaminu wstępny w akademii. Co do tego egzaminu wymagania są następujące.

a) Język niemiecki. Wymaganą jest najpierw taka biegłość w ustnej wymianie myśli, ażeby aspiranci zrozumieć mogli niemieckie wykłady naukowe w akademii a dalej pewna wprawa w pisemnem opracowaniu zadań opisowych albo powieściowych.

b) Język francuski. Aspiranci powinni znać cokolwiek ten język.

c) Matematyka. Wymaganą jest znajomość: arytmetyki i algebry włącznie z zrównaniami drugiego stopnia o jednej albo dwóch nieznanymi, arytmetycznych (wyższego stopnia) i geometrycznych rządów, nauki o kombinacji, planimetrii, stereometrii przestrzennej i sferycznej trygonometrii.

d) Wykreślna geometrya. Wymaganą jest znajomość nauki o liniach prostych i płaszczyznach, włącznie z przecięciem przyzn i piramid płaszczyznami i wzajemnem przenikaniem się tych ciał.

e) Fizyka. Ogólne i szczególne znamiona ciał, mechanika, nauka o falowaniu akustyka, optyka, nauka o cieple, o magnetyzmie i elektryczności według elementar-matematycznego! uzasadnienia z zastosowaniem się do jednego z podręczników o fizyce dla wyższych gimnazyów albo wyższych szkół realnych.

f) Chemia. Prawidła o chemicznych połączeniach, atomach, molekułach, wagkości atomów i radicalów, o ekwiwalencyi zasadniczej i prawidła chemicznej teorii i ustroju

КОНКУРСЪ

на безплатни мѣстца для войсковыхъ елевѣвъ въ коллегіумъ войсковомъ въ м. Ст. Пелтенъ и въ тѣхничной войсковой академіи въ Вѣднѣ.

Въ наслѣдокъ Всевысочайшаго Его цѣс. и корол. Апостольскаго Величества вѣдѣтъ также и во слѣдующемъ школьномъ році представлений Его Величества сыны цивильныхъ статскихъ оудадниковъ до подана на въ вымочно безплатныхъ мѣстцахъ войсковыхъ елевѣвъ въ коллегіумъ войсковомъ въ Ст. Пелтенъ и въ тѣхничной войсковой академіи въ Вѣднѣ, о сколько то настѣпннхъ може безъ оскоры для сыновъ офицерныхъ и войсковыхъ оудадниковъ и если оубѣгающій са цѣлакомъ отвѣдѣтъ кардинамъ принатіа.

Оубѣгающій са о мѣстца въ войсковомъ коллегіумъ мѣсатъ скѣнчннхъ четвертѣ класѣ низшомъ или реальномъ гимназіи и выказати са лѣчннми свѣдѣствамн.

Дальше мѣсатъ оубѣгающій са знати цѣлакомъ довре нѣмецкій языкъ и выказати що до часѣ розпочата найблизшаго школьнаго рокѣ не перестѣннхъ 16½ рокѣ жита.

Передъ дѣйствительнымъ прннатіемъ до войскаго коллегіумъ оубѣгающій са мѣснть зложити тамже встѣпный испытъ зъ предметѣвъ преподаванкѣ въ низшой гимназіи зъ выемкою гречкаго языка.

По оудовольняющнхъ скѣнчѣнмъ дѣдѣлѣнмъ върѣтъ оучѣннхъ перѣходатъ зъ войскаго коллегіумъ до войскаго академіи въ Нѣнстадтъ, зъ ѣтки по трѣхлѣтнмъ върѣтъ встѣпаютъ до ц. к. войска яко офицеры, если наведенъ потрѣвне до того оудѣвненкѣ отвѣдно обовязннмъ прннсамъ.

Въ тѣхничной войскаго академіи сѣтъ ѣдѣлы артилеріи и инженеріи, зъ котрыхъ каждыи обѣймае чѣтыри рочный крса.

Оубѣгающій са о мѣстце въ однѣмъ або дрѣгѣмъ зъ тыхъ ѣдѣлѣмъ мѣсатъ доказати лѣчннми свѣдѣствамн, що скѣнчннхъ цѣлѣ (шестн- або семо-классѣ) реальнѣ школѣ, зверхъ того мѣсатъ знати цѣлакомъ довре нѣмецкій языкъ, въ кѣнцн же мѣгѣтъ передъ розпочатіемъ найблизшаго школьнаго рокѣ перестѣннхъ 19. рокѣ жита.

Оубѣгающій са о тѣмъ мѣстца мѣсатъ также зложити встѣпный испытъ въ академіи. Шо до того испытъ трѣпована сѣтъ слѣдующі:

a) Нѣмецкій языкъ. Бымагана естъ напперше така вѣгдѣсть въ зѣстнѣмъ выповѣданѣ мыслей, цѣвы оубѣгающій са мѣгѣтъ прозвѣстн наѣковнхъ выклады въ академіи, а потѣмъ пекна вправа въ писемныхъ выровѣлахъ описовыхъ и розповѣдающнхъ задачѣ.

b) Французскій языкъ. Оубѣгающій са мѣсатъ мати гдѣжѣ вѣдомѣсть того языка.

c) Математика. Прннсаню естъ скѣдомѣсть аритметики и алгебры вразъ зъ рѣкнпамн дрѣгѣмъ стѣнна зъ однѣмъ или двома незѣстннми числами, аритметичныхъ (вызшаго стѣппа) и геометрнчныхъ прогрессіи; наѣкн о комбннаціяхъ, плоскон и сфернчнхъ тригонометріи.

d) Описова геометріа. Грѣдомѣсть наѣкн о простыхъ лнннхъ и плоскнхъ, каждѣмъ зъ пересѣченіемъ призмъ и пнрамндъ рѣкнпамн и взаимными пересѣченіамн свѣхъ тѣлѣ.

e) Физика. Загалъннй и особѣннй свойстка тѣлѣ, механика, наѣка о хѣнлюваннѣ, акѣстнка, оптики, наѣка о теплѣ, магнетизмѣ и електрнцѣ вѣдѣла елемѣнтарно-математичнаго основана зо застосѣванемъ са до одного зъ оубѣвнхъ книжѣвъ о физнцѣ для вызшнхъ гимназіи або вызшнхъ реальныхъ школѣ.

f) Лѣчва. Правнла о лѣчевнхъ звязкахъ, атомѣхъ, молекулахъ, важкѣности атомѣвъ и раднкалнхъ, о рѣвностѣннхъ, основннхъ правнла лѣчевнхъ

towej w mowie będącej realności weszli, lub którymby z jakiegokolwiek bądź przyczyny uchwala sądownie licytację pozwalającą doręczyć być nie mogła przez kuratora p. adw. Schuberta i przez ogłoszenie w dzienniku rządowym.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobromil dnia 26. Marca 1874.

(1931 3—3) **E d y k t.**

L. 2326. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej ces. kr. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Michałowi Turczyńskiemu o 300 zł. a względnie 294 zł. a. w. z pn. w dniach 3. Lipca 1874, — 7. Sierpnia 1874 i 1. go Września 1874 każdą razą o godz. 10. rano w kancelaryi tutejszego sądu przeprowadzoną zostanie publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod L. 26 w Hujsku położonej w księdze gruntowej gminy Hujsko Tom. I. pag. 51 wpisanej pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania oznacza się na 700 zł. w. a.
2. Jako zakład ma być 100% w gotówce lub papierach publicznych do rąk komisji licytacyjnej złożonem, który to zakład kupicielew w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom zaraz zwróconym zostanie.
3. Nabywca obowiązany jest połowę ceny kupna po ukończonej licytacji złożyć, drugą zaś po prawomocności aktu licytacyjnego. Reszta warunków zaś może być w tutejszej registraturze przejrzaną.

O czym obie strony tudzież tych wierzycieli, którzyby po 6tym Styczniu 1874 do księgi gruntowej weszli lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek przyczyny nie została doręczoną, na ręce kuratora adwokata Schuberta się zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobromil dnia 26. Marca 1874.

(1806 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 10.263. Z dniem 1. Czerwca b. r. zaprowadza się urząd pocztowy w Gromniku, obwodzie Tarnowskim, który się począł listową i wartościową zatrudniać będzie i swoje połączenie za pomocą dziennych jazd karyożłokowych Tarnow-Grybów i jazd posłańców Gorlice-Zakliczyn otrzyma

Począwszy od wymienionego czasu będą rzeczne jazdy w następującym porządku obiegać:

I. Jazdy karyożłokowe Tarnow-Grybów.

dziennie:

Z Tarnowa o 2 g. 40 m. po południu
w Tuchowie o 4 g. 40 m. "
z Tuchowa o 4 g. 50 m. "
w Gromniku o 6 g. — m. "
z Gromnika o 6 g. 10 m. "
w Ciężkowicach o 6 g. 50 m. "
z Ciężkowic o 7 g. — m. wieczór
w Bobowej o 8 g. 25 m. "
z Bobowej o 8 g. 35 m. "
w Grybowie o 10 g. 10 m. "

Odcodzi z Tarnowa po przybyciu pociągu Nr. 3 z Krakowa.

dziennie:

z Grybowa o 2 g. 40 m. po południu
w Bobowej o 4 g. 15 m. "
z Bobowej o 4 g. 25 m. "
w Ciężkowicach o 5 g. 50 m. "
z Ciężkowic o 6 g. — m. "
w Gromniku o 6 g. 40 m. "
z Gromnika o 6 g. 50 m. "
w Tuchowie o 8 g. — m. wieczór
z Tuchowa o 8 g. 10 m. "
w Tarnowie o 10 g. 10 m. "

Wpływa w Tarnowie do pociągów Nr. 7. z Krakowa i Nr. 8 ze Lwowa.

II. Dienne jazdy posłańcze Gorlice-Zakliczyn.

Z Gorlic o IV g. 10 m. rano
w Ciężkowicach o VII g. 30 m. rano
z Ciężkowic o VII g. 40 m. rano
w Gromniku o IX g. — m. przed połud.
z Gromnika o IX g. 5 m. przed połud.
w Zakliczynie o IX g. 45 m. przed połud.
Odcodzi po przybyciu poczty osobowej z Jasła, w razie spóźnienia nie czeka jednak na takową.

Wpływa do pierwszej jazdy posłańczej w Wojnicz.

Z Zakliczyna o VIII g. przed połudn.
w Gromniku o VIII g. 45 m. przed połudn.
z Gromnika o VIII g. 50 m. "
w Ciężkowicach o X g. 15 m. "
z Ciężkowic o X g. 25 m. "
w Gorlicach o I g. 45 m. po południu.

Odcodzi po przybyciu pierwszej jazdy posłańczej z Wojnicza.

Wpływa do poczty osobowej do Jasła.

Oddalenie między Tuchowem a Gromnikiem wynosi 15¹⁰/₁₀ mil, między Gromnikiem a Ciężkowicami 9¹⁰/₁₀ mil a między Gromnikiem i Zakliczynie 16¹⁰/₁₀ mil.

Na czas ekspedycyowania w Gromniku wyznacza się przy jazdach karyożłokowych 10 minut, a przy jazdach posłańczych 5 m., przy innych urządach pocztowych pozostaje czas ekspedycyowania niezmiennym.

Obręb doręczania urzędu pocztowego w Gromniku ogranicza się tymczasowo na siedzibę tegoż.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dnia 11. Maja 1874.

(1886 3—3) **E d y k t.**

L. 28.114/874. Lwowski c. k. Sąd krajowy jako handlowy z powodu prośby Józefa Selzera de pr. 14. b. m. l. 28.114 o wydanie przeciw Zygmuntoowi Kępińskiemu naka zu zapłaty sumy wekslowej 150 zł. w. a. z pn. — ustanawia dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem ad actum p. adwokata Dra Majewskiego z substytucją p. adwokata Dra Przesmyckiego, — a doręczając wydany jednocześnie nakaz zapłaty ustanowionemu p. kuratorowi — nieobecnemu o tem przez niniejszy edykt zawiadamia.

Lwów dnia 15. Maja 1874

Kundmachung.

Nr. 10.263. Mit 1. Juni l. J. wird in Gromnik, Tarnower Bezirks ein Postamt in Briefsamkeit treten, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste befaßt und seine Verbindung mittelst der täglichen Carioi-Fahrten Tarnow-Grybów und der Botenfahrten Gorlice Zakliczyn erhalten wird.

Von diesem Zeitpunkte an haben die besagten Fahrten in nachstehender Ordnung zu verkehren:

I. Carioifahrten Tarnow-Grybów.

Täglich:

Von Tarnow um 2 Uhr 40 M. Mittg.
in Tuchow um 4 U. 40 M. "
von Tuchow um 4 U. 50 M. "
in Gromnik um 6 U. — M. "
von Gromnik um 6 U. 10 M. "
in Ciężkowice um 6 U. 50 M. "
von Ciężkowice um 7 U. — M. Abends
in Bobowa um 8 U. 25 M. "
von Bobowa um 8 U. 35 M. "
in Grybów um 10 U. 10 M. "

Geht ab von Tarnow nach der Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Krakau.

Täglich:

Von Grybów um 2 Uhr 40 M. Mittg.
in Bobowa um 4 U. 15 M. "
von Bobowa um 4 U. 25 M. "
in Ciężkowice um 5 U. 50 M. "
von Ciężkowice um 6 U. — M. "
in Gromnik um 6 U. 40 M. "
von Gromnik um 6 U. 50 M. "
in Tuchow um 8 U. — M. Abends
von Tuchow um 8 U. 10 M. "
in Tarnow um 10 U. 10 M. "

Einfließt in Tarnow zu den Zügen Nr. 7 aus Krakau und Nr. 8 aus Lemberg.

II. Tägliche Botenfahrten Gorlice-Zakliczyn.

Von Gorlice um IV Uhr 10 M. Früh
in Ciężkowice um VII U. 30 M. "
von Ciężkowice um VII U. 40 M. "
in Gromnik um IX U. — M. Mittg.
von Gromnik um IX U. 5 M. "
in Zakliczyn um IX U. 45 M. "

Geht ab nach Ankunft der Personenpost aus Jasło, in Verpätungs-Fällen ist auf dieselbe nicht zu warten.

Einfließt zur ersten Botenfahrt nach Wojnicz.

Von Zakliczyn um VIII Uhr — M. Mittg.
in Gromnik um VIII U. 45 M. "
von Gromnik um VIII U. 50 M. "
in Ciężkowice um X U. 15 M. "
von Ciężkowice um X U. 25 M. "
in Gorlice um I U. 45 M. Mittg.

Geht ab nach Ankunft der ersten Botenfahrt aus Wojnicz.

Einfließt zu der Personenpost nach Jasło.

Die Entfernung zwischen Tuchow und Gromnik beträgt 15¹⁰/₁₀ Meilen, zwischen Gromnik und Ciężkowice 9¹⁰/₁₀ Meilen und zwischen Gromnik und Zakliczyn 16¹⁰/₁₀ Meilen.

Die Expeditionszeit in Gromnik wird bei den Carioi-Fahrten auf 10 und bei den Botenfahrten auf 5 Minuten festgesetzt, die Expeditionszeiten bei den übrigen Postämtern bleiben ungeändert.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Gromnik bleibt vorläufig auf den Standort beschränkt.

Was hienüt zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird

Lemberg, am 11. Mai 1874.

(2005 3—3) **E d y k t.**

L. 31.806. C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż na prośbę Dyrekcyi pierwszej kasy oszczędności we Wiedniu z dnia 1. Czerwca 1874 L. 31.806 celem zaspokojenia wierzytelności tejże kasy przeciw Samuelowi Margoschesowi wywalczonej w ilości 5.196 zł. 15 ct. w. a. z odsetkami za czas od dnia 24. Listopada 1872 w ilości 204 zł. 80 ct. w. a. zaległymi i dalej po 50% od dnia 24. Listopada 1872 aż do dnia zapłaty kapitału bieżącymi tudzież kosztami egzekucyjnymi w kwotach 65 zł. 47 ct. i 48 zł. 78 ct. a. w., 50 zł. 57 ct. w. a. i 47 zł. 82 ct. w. a. poprzód,

obecnie zaś w ilości 49 zł. 81 ct. w. a. przyznaniem, po potrąceniu ilości 900 zł. dnia 20. Października 1873 zapłaconej, rozpisuje ponownie przymusową licytację realności pod l. 473³/₄ we Lwowie położonej, Samuela Margoschesa własnej, w jednym terminie, na którym ta realność także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, i do przedsięwzięcia licytacji, która się wtutniejszym c. k. Sądzie odbędzie, wyznacza się dzień sądowy na dzień 14. Lipca 1874 o 10. godz. przed południem.

Cena wywołania wynosi 18.549 zł. 44 ct. w. a. kon. jako wadium zaś złożoną ma być kwota 927 zł. 17 ct. w. a.

Akt szacunkowy i bliższe warunki licytacji przejrane być mogą w tut. sądowej registraturze

O tej licytacji zawiadamia się strony, wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, nakoniec tych wierzycieli, którzyby po dniu 30. Lipca 1873 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała, albo weale nie, albo na czas doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie p. adw. Dr. Smiatowskiego z substytucją p. adw. Dr. Edwarda Hofmana ustanowionego.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 6. Czerwca 1874

(2006 3—3) **E d y k t.**

L. 27.859. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Towarzystwa galic. wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowl. we Lwowie z dnia 13. Maja 1874 do l. 27.859 przeciw z życia i miejsca pobytu niewiadomym Janowi i Tekli Maxymowiczom tudzież nieznanym spadkobierców o ekstatulację praw Dom. 37 pag. 167 n. 63 on. z realności pod l. 187²/₄ podanie to do ustnej rozprawy z terminem na dzień 7. Lipca 1874 o godz. 10. z rana zadekretował

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Janowi i Tekli Maxymowiczom do rąk równocześnie w osobie adw. Dr. Goreckiego z zastępstwem adw. Dr. Horwata ustanowionego kuratora.

Wzywamy zatem niniejszym edyktem pp. Jana i Teklę Maxymowiczów, tudzież nieznanym ich spadkobierców, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego

zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. Maja 1874.

(2001 3—3) **E d y k t.**

Nr. 1620. Vom f. f. Bezirksgericht in Biala wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Einbringen der Eheleute Alexander und Theresia Mokrzycki die Relicitation der am 17. Februar 1873 exekutiv veräußerten und von Andreas Rakus um den Betrag von 1050 fl. ö. B. erstandenen, den Eheleuten Franc und Thelka Sierok gehörigen Realität sub Nr. 127 sammt Grundstücken in Komrowice unter den mit h. g. Gebote vom 18. Dezember 1872 3. 8483 kundgemachten Licitationsbedingungen jedoch zu dem Ausrußpreise von 1050 fl. bei einer einzigen Tagfahrt und zwar am 30. Juni 1874 um 10 Uhr AM. auch unter dem Schätzwerthe auf Gefahr und Kosten des Andreas Rakus hiergerichts stattfinden wird.

Das von jedem Kauflustigen zu erlegendenadium beträgt 100% des auf 1144 fl. 30 fr. ermittelten Schätzwertes.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, so wie das Schätzungsprotokoll und der Grundbuchsanzug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

R. f. Bezirksgericht.

Biala den 5. Juni 1874

Doniesienia prywatne.

(2035 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 9461. W marcu b. r. znaleziono dwie kartki zastawnicze na dwa listy zastawne galic. Towarzystwa Kredytowego ziemskiego opiewające, wystawione przez lwowski bank zastawniczy „Pii montis“, które w tutejszym depozycie złożone zostały.

Wzywa się przeto nieznanego właściciela aby się tutaj po odebranie tych kartek z odpowiedniami dowodami w przeciągu 14 dni od dnia ogłoszenia zgłosił.

Od Magistratu król. stoł. miasta
Lwów, dnia 10. Czerwca 1874.

LOSY MIASTA KRAKOWA

Główne Wygrane złr. w. a. 40.000, 35.000, 20.000, 15.000 i t. d.

Najniższa wygrana złr. 30

Najbliższe ciągnięcie dnia **2. lipca 1874.**

sprzedają

we Lwowie: C. k. uprzywil. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny i filie jego w **Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu.**

Galicyjski Bank krajowy i Filia jego w **Brodach**

w Wiedniu: Bank- und Wechselgeschäft der Nieder-Oesterreichischen Escompte-Gesellschaft.

(1395 20)

Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie

wypłacać będzie począwszy od dnia 1. Lipca r. b. kupon lipcowy z r. 1874 od swych Akcyj Zakładowych . . . po złr. 1—50 ct. kupon lipcowy z r. 1874 od swych Akcyj Pierwszeństwa . . . po złr. —50 ct. Wypłatę tychże kuponów skutecznieć będą:

w Krakowie: Kasa Banku.

w Tarnowie: Dom Komisowy Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu.

we Lwowie: Filia c. k. uprz. austr. Zakładu Kredytowego dla handlu i przemysłu.

w Berlinie: Mitteldutsche Credit-Bank-Filiale Berlin.

w Wiedniu: Anglo-Oesterreichische Bank.

Kraków, 13. Czerwca 1874.

Dyrekcya.

(2033)